

полягає в тому, що майбутні web-дизайнери підготовлені до творчої, систематичної, самостійної роботи. Вони побачили практичне застосування набутих знань, що мотивує їх до підприємництва, прагнення до створення нового або вдосконалити вже існуючого.

Таким чином, використання проектних технологій у формуванні підприємницької компетентності – це одна з найперспективніших складових освітнього процесу, що ґрунтується на особистісно-орієнтованому підході і створює умови творчого саморозвитку та самореалізації майбутніх web-дизайнерів.

Література:

1. Алексеева С. Дизайн і підприємництво: сучасні проблеми та перспективи підготовки до підприємницької діяльності в системі дизайн-освіти. Мистецька освіта: зміст, технології, менеджмент: зб. наук. пр. / Арт академія сучасного мистецтва ім. С. Далі. Київ: Вид-во ТОВ «ТОНАР», 2020. Вип. 15. С.57-72 (Серія: Педагогічні науки).

2. Освітні технології: навч.-метод. посіб. / О.М. Пехота, А.З. Піктенко, О.М. Любарська та ін.; за ред. О.М. Пехоти. К.: А.С.К., 2004. – 256 с.

3. Полат Є. С. Метод проектів. [Електронний ресурс]. Режим доступу: <https://docs.google.com/document/d/13xOCJ50yaEkIzYq2kuRf3nbzVDewu6fclKzFqyrq4/edit?pli=1>

DOI <https://doi.org/10.30525/978-9934-26-114-5-52>

СКЛАДОВІ ПРОФЕСІЙНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ МАЙБУТНЬОГО АВТОМЕХАНІКА ТА ФОРМУВАННЯ ЇЇ НА ОСНОВІ СИСТЕМИ ПРАКТИКО-ОРІЄНТОВАНИХ ЗАВДАНЬ

Макієвський О. І.

заступник директора

*ВСП «Київський транспортно-економічний фаховий коледж
Національного транспортного університету»*

м. Київ, Україна

Інтеграція вітчизняної автотранспортної галузі у світове господарство в контексті глобалізації, стрімкий науково-технічний прогрес, становлення інформаційного суспільства висувають нові вимоги до розвитку вітчизняної системи професійної освіти, пріоритетом якої є формування конкурентоспроможного, креативного,

висококваліфікованого фахівця, здатного до ефективної діяльності в умовах її техніко-функціональної складності та поліпроблемності. Означені зовнішні впливи на освіту визначають напрями модернізації у підготовці майбутніх спеціалістів автотранспортної галузі у коледжах. У зв'язку з цим набуває актуальності створення умов якісної підготовки компетентних висококваліфікованих спеціалістів автотранспортної галузі, здатних комплексно застосовувати знання у вирішенні загальнопрофесійних та виробничих завдань.

Для проектування компетентісно-орієнтованого змісту підготовки фахівця, відповідно до освітньо-професійної програми (далі – ОПП) навчання за фахом «Обслуговування та ремонт автомобілів і двигунів» за спеціальністю 274 «Автомобільний транспорт» галузі знань 27 «Транспорт», необхідно виділити основні об'єкти і функції його професійної діяльності [1].

Областю професійної діяльності автомеханіка за фахом «Обслуговування та ремонт автомобілів і двигунів» є: організація і проведення робіт з діагностування, експлуатації, ремонту та реконструкції вузлів і агрегатів автомобіля.

Автомеханік при реалізації своїх професійних функцій повинен брати участь в проектуванні технічного обслуговування автомобіля; виконувати технологічні процеси при діагностуванні, експлуатації та реконструкції вузлів і агрегатів автомобіля; організувати роботу структурних підрозділів при виконанні діагностичних робіт, експлуатації, ремонту та реконструкції вузлів і агрегатів автомобіля; організувати види робіт при експлуатації та реконструкції автомобіля і його вузлів.

Так, для автомеханіка з даної спеціальності провідними є такі об'єкти професійної діяльності:

- автотранспортні засоби;
- технічна документація;
- технологічне обладнання для технічного обслуговування і ремонту автотранспортних засобів;
- первинні трудові колективи.

Дослідження трудової діяльності автомеханіка і ОПП за фахом «Обслуговування та ремонт автомобілів і двигунів» допомогло сформулювати термінологію його професійної компетентності. Під професійною компетентністю автомеханіка розуміють професійні та особистісно-значущі якості фахівця, до яких відносяться: практичний досвід в проектуванні і конструюванні вузлів і агрегатів автомобіля, постановка роботи структурних підрозділів, виконання технологічних процесів і організаційних видів робіт при обслуговуванні автомобіля, експлуатації та реконструкції вузлів і агрегатів автомобіля. Таким

чином, основні професійні компетенції, що створюють основу майстерності автомеханіка, можна звести до наступних:

- інструментальні, що містять загальні знання за фахом та включають початкові здібності;
- міжособистісні, що містять вміння працювати в групі, здатність до самокритики, тяжіння до етнічних цінностей, толерантність;
- системні, що містять системне застосування отриманих знань на практиці, створювати нові ідеї, пристосовуватися до нових ситуацій;
- спеціальні, що містять здатність володіти предметною областю на певному якісному рівні [2].

Реалізація компетентнісного підходу відповідно до ОПП «Обслуговування та ремонт автомобілів і двигунів» повинна передбачати широке використання в навчальному процесі практико-орієнтованих завдань, з метою формування і розвитку професійних навичок майбутніх автомеханіків.

Провівши аналіз професійних завдань, які автомеханік за фахом «Обслуговування та ремонт автомобілів і двигунів» повинен вирішувати, відзначимо, що функціональна модель практико-орієнтованого навчання повинна будуватися з урахуванням наступних основних напрямків професійної діяльності автомеханіка: професійний; проектувальний; організаційно-управлінська; аналітична (рис. 1).

Рис. 1. Основні види професійної діяльності автомеханіка

Метою практико-орієнтованого навчання майбутніх автомеханіків є розвиток у них потреб у пізнанні і пошуку нових знань, підвищенні ефективності їх освітнього процесу.

Основу практико-орієнтованого навчання майбутніх автомеханіків складає організація навчального процесу на основі засвоєння нових знань, формування і використання практичного досвіду при вирішенні професійно значущих завдань і проблем.

Організація практико-орієнтованого навчання передбачає наступні принципи: мотивація навчального процесу; забезпечення зв'язку навчання з практикою; активність майбутніх автомеханіків у навчанні, компетентнісний підхід. Практико-орієнтованому навчанню, як елементу навчального процесу, притаманні такі функції:

1. Діагностична – визначення мотивації навчання студентів, з одного боку і відповідність їм ресурсів навчального закладу з іншого. В даному випадку, викладач спільно зі студентами повинен визначити цілі практико-орієнтованого навчання для ефективнішої організації навчального процесу.

2. Освітня – використання всієї сукупності наявних ресурсів закладу освіти для закріплення у студентів певних загальнокультурних і професійних компетенцій як основної мети практико-орієнтованого навчання.

3. Розвивальна – припускає розвиток професійно значущих якостей у студентів – майбутніх автомеханіків, їх актуалізацію. Створює основу для самостійного отримання студентами нових знань, умінь, навичок, що так само сприяє їх професійному розвитку.

4. Інтегруюча – полягає в досягненні синергетичного ефекту від отримання, оброблення та систематизації накопичених студентами знань, умінь, навичок із досліджуваних дисциплін [3].

Ефективність функціонування практико-орієнтованого навчання студентів залежить від ряду внутрішніх і зовнішніх чинників, до основних з яких можна віднести:

1. Вимоги чинного законодавства в освіті.
2. Вимоги діючих державних освітніх стандартів.
3. Особливості соціально-економічного розвитку країни та регіону.
4. Вимоги до основних кваліфікаційних характеристик випускників відповідного напрямку.

5. Вміст навчальних планів закладу вищої освіти, в тому числі, співвідношення аудиторних і самостійних занять, кількість навчальних і виробничих практик, порядок взаємодії з реальним сектором економіки.

6. Якість навчальних програм з окремих дисциплін.

7. Навчальна інфраструктура закладу вищої освіти [2].

Таким чином, до автомеханіка за фахом «Обслуговування та ремонт автомобілів і двигунів» пред'являються не тільки вимоги до знань з основ теорії і практики професійних навичок, від випускників так само потрібна наявність організаційно-управлінських і аналітичних навичок, уміння ефективно працювати в колективі, приймати рішення і нести за них відповідальність.

Література:

1. Кашина Г. С. Аналіз формування фізико-технічної освіти в процесі навчання студентів автотранспортних коледжів. Наукові записки НДУ імені М. Гоголя. Психолого-педагогічні науки. – 2016. – № 7. – С. 16–20.

2. Слабко В. М., Макієвський О. І. Особливості формування фахових компетентностей майбутніх фахівців транспортної галузі у процесі вивчення спеціальних дисциплін. Науковий часопис нац. пед. універ. імені М.П. Драгоманова. Серія 5. Педагогічні науки: реалії та перспективи. – Випуск 78. – Київ : Видавничий дім «Гельветика», 2020. – С. 202–207.

3. Bludova T., Halakhova T., Gromozdova S., Kashina G., Frolova T. The system of modern university missions realization in the measurement of three key components. International Journal of Engineering and Advanced Technology (IJEAT), Volume-9, Issue-2, December 2019, Pp. 2588–2595.

DOI <https://doi.org/10.30525/978-9934-26-114-5-53>

ОСОБЛИВОСТІ НАВЧАННЯ АУДІОВАННЯ ЯК ЗАСОБУ РОЗВИТКУ ІНШОМОВНОЇ КОМУНІКАТИВНОЇ КОМПЕТЕНЦІЇ НА ЗАНЯТТЯХ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ ЯК ІНОЗЕМНОЇ

Мацюк Г. Р.

*викладачка кафедри української та іноземних мов
Тернопільський національний технічний університет імені Івана Пулюя
м. Тернопіль, Україна*

Слухання та розуміння усної інформації в процесі спілкування є надзвичайно важливим, оскільки вміння слухати значною мірою забезпечує ефективність комунікативної діяльності людей. За